

DAŞA, DİVARA, QUMA ÇİZİLMİŞ ŞEİRLƏR

Sizə bir rəssam şairdən danışmaq istəyirəm, yaxud da bir şair rəssamdan – Sehran Allahverdidən...

Mənim şeir zövqümdə rəssam şairlərin şeirlərinin öz yeri var – Adil Mirseyidin sözlə çəkdiyi rəsm şeirlərinin, məsələn... “Uşaqlar, göyərçinlər, göyərçinlər, uşaqlar...” – Bu misra tablodu mənimçün, sözlə çəkilmiş tablo. Adil Mirseyiddən sonra mən sözlə çəkilmiş tabloları Sehran Allahverdinin şeirlərində gördüm...

Bayırda narın yağış.
Rəssam otaqda yalqız.
Otaq soyuqdu,
bumbuz.
Tabloların əlindən
barmaq basmağa yer yox...
Meşə, orman, heyvanlar,
çay, körpülər, balıqçı,
dəniz, gəmi,
günəş, bulud, dağ, dərə,
səhra, dəvə, dəvəçi,

at, araba, yol, cıgır,
ana rəsmi,
körpəsi,
nə bilim, nələr, nələr...

Mənə həmişə maraqlı olub, bir rəssam niyə şeir yazmağa ehtiyac duysun ki! Axı rəsmlər şeirlərdən daha canlı, rənglər sözlərdən daha parlaq, fırça qələmədən daha “işgüzdür”. Hər halda, mənə belə gəlib həmişə. Bəs necə olur ki, insan rənglərdən əl çəkib sözə keçir, fırçanı yerə qoyub qələmi götürür əlinə və yağlı boya ilə kətana köçürə bilmədiklərini adi qələmlə ağ kağıza yazır?..

Ürəyimi ağrıdır,
hara yazım adını?
Daşa, divara, quma –
hara cızım adını?

Rəssam Nəvai Mətinin Sehran Allahverdinin “Nəsimi” portreti haqda dediyi sözləri xatırlayıram, “Sehran bu şəkli çəkməyib, sanki yazıb”. Mənsə

deyərdim ki, Sehran bəzi şeirlərini yazmayıb, sanki çəkib. Hətta bir portretdə belə "yazmağa" nəşə tapan rəssam, hətta sevgi şeirlərində belə "çəkməyə" nəşə tapan şairdi həm də...

Üstünə "Səni sevirəm" sözün
cızdığım o partalar
necə oldu, görəsən?..

Necə oldu. görəsən,
O göyçək qız, o yanmış?
O gün
çərşənbə tonqalından
bir parta taxtasını
güclə xilas elədim – parası odda yanmış.

Sehranın şeirlərində qəribə bir orijinallıq var, həm forma, həm ifadə, həm də düşüncə tərzinə görə. Bizim alışmadığımız notlar var misralarda, hətta bəzən adama elə gəlir ki, nəşə düz deyil bu şeirlərdə. Amma başqa cür olsa, sehri azalar bu şeirlərin:

Sevgi,
istək,
alışma
bir tale mi, bir qədər mi, görəsən?..
Bu ara düşünürəm,
sevgidən doğulan uşaqların sayı
nə qədərdir, görəsən?..

Onun heca şeirlərində sərbəst şeirlərində olan orijinallıq az hiss olunur, bəlkə də, ona görə ki, bir rəssamın düşüncələri hecaya sığmır, məzmun formadan kənarlara daşır, deyə bilmədikləri dediklərinin fonunda görünür sanki...

Qadınlar xəyaldı, daldığım xəyal,
Xəyal pərən-pərən – birin sevirəm.
Ruhumu isidən ocağım sönsə,
Külünü süpürən birin sevirəm...

Sonda Sehran Allahverdiyə öz dünyasından qopub gələn belə rəngli şeirlərdən daha çox yazmasını arzulayıram...

Səhər ƏHMƏD

Sehran ALLAHVERDİ

YALANÇI ŞUŞAM

Səndən xəbərsizlik, gör neçə ildi,
Gözlərin yollara dikili qalıb.
Qaçıb gələrdinmi ayağın olsa,
Qolların qoynunda bükülü qalıb.

Bəlkə, ayağımı özün kəsmisən,
Atıb gəlməyəsən, bezib ağrıdan.
Bizim yollarımız kəsilməyib ki...
Kəsik ayaqlardı ürək ağrıdan.

Ayaqlar kəsildi, cığırlar itdi,
İtmiş cığırlarla qalandı Şuşam.
Ayağın olsaydı, yenə gəlməzdin,
Yalandı, yalandı, yalandı, Şuşam.

27-ci QAR QIZ

köhnə ilin son günləri...
bir addımlıqdadı Yeni il.
atəşfəşanlıq gözlənilir,
hər il olduğu kimi.
hələlik sə
atəşkəs üşüdür səngərləri.

yəqin, qar yağır indi oralara,
qanlı küçələrə,
damsız evlərə,
lütlənmiş ağaclara.
qar yağır indi
dözüb qalmış,
budağından qopmamış yarpaqlara da,
işğalda olan torpaqlara da.

yenə
namusagir olub gəlir Yeni il,
qardan ağ tutub üzünə də.
axı o gələndə hər yerə gəlməlidir,
səngərin o üzünə də.